

Mien Drenthe

Ik heb oe lief, mien eig'n Laandtien,
mien olde Drenthelaand.
'k Hol van de eenvoud in oen schoonheid,
'k heb oe mien hart verpaand!
Mien taoke valt mi'j lichte,
want steeds blijft an mien zied,
De geest van 't olde Drenthe,
daorum vergeet 'k oe niet.

'k Heur nog de held're schaopenklokkies,
bi'j 't zinken van de zun,
As schaopies keerden van de heide,
as moeke veur oes zung.
O, kon 'k nog ienmaol heuren,
dat lied in 't schemeruur,
En vaoders mooi verhaoltien,
bi'j 't vrolijk knappend vuur.

'k Zie nog oen brink mit stoere ieken,
waor ik mien makkers vond.
Waor ik mien twiegen mantie vulde,
mit ekkels glad en rond.
Daor bi'j die olde linde,
kwam 'k mit mien vrienden saom.
Zo menig vriend ging henen,
de schors bewaort zien naam.

De roege boswal langs oen velties,
war mien luilekkerlaand.
Die gaf mi'j lekk're zoete brummels,
oet milde gulle haand.
Daor gaorde ik de braandstof
veur 't olt en heilig vuur,
As lentes aodem wekte,
oen sluim'rende natuur.

Waor nog de held're koele veenplas,
oen vredig stroompie voedt,
Daor in dat wiede broene heivlak,
waor wilp en korhoen broedt,
Daor koelde ik mien spieren,
in 't nat van zuuv're wel,
Daor heb ik leren zwieren,
op scheuveld blaank en snel.

Die beelden uut dat gries verleden,
bin 'k nooit weer kwiet 'eraakt.
Bi'j al de stried die 'k hebbe streden,
hebt zie mi'j staark 'emaakt.
Daorum van haarte dankbaar,
zing 'k oe mien schoonste lied,
Mien eig'n olde Drenthe,
vergeten kan 'k oe niet!

Drents Volkslied

Ik heb u lief mijn heerlijk landje
Mijn enig Drentheland
Ik min de eenvoud in uw schoonheid
'k Heb u mijn hart verpand
Mijn taak vervuld' ik blijde
Waarheen ook plicht mij riep
Uw geest was 't die mij leidde
Daorum vergeet 'k u niet

'k Hoor nog de lieve held're klokjes
Bij zinkend' avondzon
Als schaapjes keerden van de heide
En moeder met ons zong
O, kon ik nog eens horen
Dat lied in 't schemer uur
En vaders schoon vertelsel
Bij 't vrolijk knappend vuur

'k Zie nog uw brink met forse eiken
Waar ik mijn makkers vond
Waar ik mijn tenen mandje vulde
Met eikels glad en rond
Daar bij die oude linde
Kwam 'k met mijn vrienden saam
Zo menig vriend ging henen
De schors bewaart zijn naam

De ruige boswal langs uw velden
Was mijn luilekkerland
Die gaf mij heerlijk zoete bramen
Uit milde gulle hand
Daar gaarde ik de brandstof
Voor 't oud en heilig vuur
Als lente's adem wekte
Uw sluim'rende natuur

Waar nog de koele held're veldplas
Uw vredig beekje voedt
Daar in dat wijde bruine heivlak
Waar wulp en korhoen broedt
Daar koelde ik mijn leden
In 't nat van zuivere wel
Daar heb ik leren zwieren
Op ijzers blank en snel

Die beelden uit dat zoet verleden
Wat blijven zij mij bij
Vaak heb ik zware strijd gestreden
Dan hielpen, sterkten zij
En nu ten volle dankbaar
Wijd 'k u mijn beste lied
Mijn heilrijk heerlijk Drenthe
Vergeten kan 'k u niet